

GENTSE MEMORIEDAGEN: 6-7-8 FEBRUARI

6 februari 675 (o.s.):

Overlijden te Elnone (Saint-Amand-les-Eaux) van de Heilige Amandus, de apostel van Vlaanderen. Bij een eerste poging om onze voorouders te bekeren was het voor Amandus nogal slecht afgelopen, want de inwoners van "Gand" hadden hem in de Schelde geworpen. (Tussen 629 en 639 richtte hij op de Blandijnberg een bescheiden kloostertje (cellula) op, als bruggehoofd voor zijn missioneringsactiviteit in het Gentse. Die cellula zou later uitgroeien tot de Sint-Pietersabdij. In zijn strijd tegen het "heidendom" werd hij krachtig gesteund door de Frankische koningen Dagobert en Sigebert II. Hij werd begraven in het klooster dat zijn naam draagt. Tijdens de Franse Revolutie is zijn stoffelijk overschot echter spoorloos verdwenen.)

6 februari 1787:

De pauselijke bul "Quid est Papa" (wie is paus?) wordt door de Raad van Vlaanderen verboden. De pauselijke nuntius wordt op bevel van Jozef II uitgezeten.

6 februari 1822:

Eerste opvoering in Gent van *Il Barbieri di Seviglia* van Rossini. Het stuk wordt aanvankelijk maar koeltjes onthaald doch zal na enkele voorstellingen tot een succes uitgroeien.

6 februari 1835:

De Koninklijke Maatschappij van Landbouw en Kruidkunde richt in het Stadhuis haar 52ste tentoonstelling in. Niet minder dan 2454 planten worden geëxposeerd waaronder 704 camelia's en 140 oranjebomen.

7 februari 1490 (o.s.):

"Den 7 sporcle 1490 was by Schepenen van der Keure in ghemeenen collegie ende beede de dekenen gheordonneert ende overeen ghedraeghen datter voortan maer zullen wesen TWAELF CONINGSKINDEREN, te weten VAN ELCKEN LEDE VIER, end ooc wedden hebben ende winnen zo sy van oude tyden ghedaen hebben".

(DIERICX, *Mémoires sur la ville de Gand, Gent, 1815, II, 535*).

Dit betekent dus dat de Poorterij (Eerste Lid), de Weverij (Tweede Lid) en de Kleine Neringen (Derde Lid) voortaan elk nog maar vier koningskinderen mochten leveren. Elk Lid wou blijkbaar delen in die vorm van tewerkstelling. Destijds, in 1346, mochten ze er elk 8 leveren. In 1468 elk nog 5 en nu in 1490 elk nog slechts 4. Koningskinderen, ook wel moorkinderen of ribauden genoemd, waren aanvankelijk bezoldigde stadsdienaars die fungeerden als straatvegers, mestrapers, nachtwakers, verzorgers en opzichters van krankzinnigen, marktmeesters en toezichthouders bij processies. In de 14de eeuw bedienden zij in oorlogstijd waarschijnlijk de "ribaudekijns" of kanonnen van klein kaliber, gemonteerd op kleine wagentjes. Zoals men tussen de regels kan lezen is een besparing op stadspersoneel niet alleen van deze tijd.

7 februari 1667:

Gaspar De Crayer had geen kinderen maar wel een nicht die bij hem inwoonde en waarvan hij wel veel moet gehouden hebben. Om haar een bruidschat te kunnen geven verpandde hij in februari 1667 al zijn zilverwerk. Tien dagen later echter nam hij zijn zilverwerk terug en verving het door een parelsnoer van zijn vrouw en een gouden ketting. (Alleen zijn laatste levensjaren bracht deze Rubensepigoon (nabloeier in de schilderkunst) in Gent door tussen 1664 en 1669. Hij werd gedoopt in Antwerpen op 18 november 1584 en ging op 22-jarige leeftijd in de leer bij Raphael Coxie te Brussel. Vanaf 1635 was hij verbonden aan het hof van de Kardinaal-Infant Ferdinand, onze landvoogd. Gaspar werkte onder andere mee aan de stadsversieringen die in Gent opgesteld stonden ter gelegenheid van de Blijde Inkomst van Ferdinand. In 1664 vestigde hij zich in Gent, waarschijnlijk in de Kammerstraat. Zijn Gentse periode

voortdurend overschaduwd door financiële problemen. Hij stierf op 27 januari 1669 en kreeg zijn laatste rustplaats in de Dominicanerkerk te Gent. Het jaar voordien had hij nog maar pas het schilderij "de Marteling van de H. Blasius" voor zijn eigen grafplaats geschilderd).

7 februari 1818:

Stedelijke verordening betreffende het schilderen van de huisgevels: er mogen geen twee verschillende kleuren voor eenzelfde gevel gebruikt worden en de eigenaar moet op het Stadhuis een staal van de kleur neerleggen "op het bureel der publieke werken alwaar geen donker of duister koleur zal worden aangenomen".

7 februari 1853:

De militairen hadden al sedert jaren er met klem op aangedrongen, om dicht bij de ruiterskazerne, een rijsschool of manège in te laten richten. Het Stadsbestuur willigde hun wens in. De plannen werden opgemaakt door Louis Roelandt en de werken in mei 1851 aanbesteed voor de som van 63.968 goudfrank. Op 7 februari 1853 mocht de militaire overheid de manège in haar bezit nemen. Vele Gentenaars zouden er sindsdien "in het zand bijten". (Het gaat hier om de Rijsschool voor de Ruitersrij van de Krijgsbezetting in de Lange Violettestraat).

8 februari 1294:

Gwijde van Dampierre laat samen met 16 Gentse schepenen vijf akten opmaken waarbij alle onderlinge geschillen worden bijgelegd.

8 februari 1579:

Jan van Hembyze is meester van Gent, de Calvinistische Republiek. Zijn haat tegenover de katholieke godsdienst kent geen grenzen meer. Op 8 februari laat hij de kerkschatten van de Sint-Veerlekerk en de Sint-Martinuskerk door zijn trawanten plunderen of vernielen. (De Kerk als een zichtbaar genootschap en haar EENHEID heeft Johannes Calvijn belangrijker gevonden dan Luther dat deed. Calvijn heeft steeds veel moeite gedaan om de EENHEID der Kerk te bewaren en de kerkelijke TUCHT te handhaven. In plaats van te zeggen: "Hoe vind ik een genadige God?", was zijn eerste vraag: "Hoe kan Gods HEERSCHAPPIJ over de mensheid BEVESTIGD worden?". Calvijn eiste van zijn aanhangers dat zij hun geloof in DADEN zouden omzetten, niet alleen in hun privéleven maar eveneens in het OPENBAAR. Overal waar zij kwamen moesten zij een GEREFORMEERDE GEMEENTE STICHTEN. Jan van Hembyze deed zulks te Gent! In tegenstelling met de lutheranen vond een calvinist, die het met de godsdienstige politiek van zijn overheid niet eens was, in de godsdienst zèlf de rechtsgrond voor zijn verzet, als het moest zelfs met de wapens. Het calvinisme werd in de Lage Landen de belijdenis van de nationale

revolutie. De schrijver van de streng-hugenootse "Confessio Belgica", Guido de Bray, heeft daar sterk toe bijgedragen).

(LORTZ J.-ISERLON E., Beknopte geschiedenis van de Reformatie, Haarlem, 1971, 177-180).

8 februari 1837:

Een jongeling van 14 jaar vertrekt 's morgens om 9 uur te paard naar Brussel en is om 14u57 terug aan de Keizerpoort. De eigenaar van het paard, die gewed had dat het dier de heen- en terugreis zou doen in minder dan 6 uren, strijkt de som op van 6.000 goudfrank.

8 februari 1844:

Wij lezen in "Vlaemsch België": "Het oud klooster der Chartreuzen, gewezen fabriek van den vermaerden Lieven Bauwens, is dezer dagen verkocht. De eene helft van dit klooster is door de Broeders van Liefde, gezegd van Joannes a Deo, gekocht en het overige deel door M. Malfait. Dit laetste zal tot fabriek worden ingerigt".

Ronald DE BUCK
